

ԱՐԵՎՄՏՅԱՆ ԵՎՐՈՊԱՅԻ ՀԱՅ ՀՈԳԵՎՈՐԱԿԱՆԱՑ
ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԸ

Սույն թվականի ապրիլի 30—մայիս 2 օրերին, Լիոնի արվարձան Ֆրանշվիլի Սուրբ Իրենե ճեմարան վանքում, տեղի ունեցավ Արևմտյան Եվրոպայի հայ հոգևորականաց առաջին համագումարը՝ Հայրապետական Պատվիրակության ընդհանուր փոխանորդ գերաշնորհ Ս. Գյուտ եպս. Նագգաշյանի հրավերով:

Համագումարի նպատակն էր՝ հոգևոր խոկումի, առանձնացման և աղոթքի պահերին զուգահեռ, ունկնդրել մի շարք դասախոսություններ, միաժամանակ՝ միասին մտածել, մտքեր փոխանակել, հայ համայնքներից ներս առօրյա հուզող զանազան հարցերի լուծման ճանապարհներ և միջոցներ որոնել՝ ավելի կազմակերպված և օգտավետ դարձնելու համար հոգևոր-եկեղեցական և ազգային-հայրենասիրական կյանքն ու գործունեությունը՝ ի շահ արևմտյան ափյուրքում ցրված մեր ժողովրդի զավակների:

Հավաքի բացումից հետո, որ կատարեց Գյուտ եպս. Նագգաշյանը, ընթերցվեց Ամենայն Հայոց Հայրապետ Ս. Ս. Վազգեն Ա կաթողիկոսի օրհնության պատգամը՝ ուղղված համագումարի մասնակիցներին (Տե՛ս «Էջմիածին» ամսագիր, 1987 թ., № Ռե Ե—Զ, էջ 12):

Հայրապետի օրհնության խոսքը կարդաց այս առթիվ Նորին Սրբության պատգամաբեր, Նոր Նախիչևանի և Ռուսաստանի հայոց թեմի առաջնորդական տեղապահ հոգ. Ս. Տիրան վրդ. Կյուրեղյանը:

Այնուհետև ընտրվեց համագումարի դիվանը՝ հետևյալ կազմով.

Ատենապետ՝ Ս. Դավիթ եպս. Սահակյան
Ատենադպիր՝ Ս. Տարոն ծ. վրդ. Ծերեճյան

Դիվանին կից բանաձևող հանձնախումբ՝
Ս. Վիգեն վրդ. Ալքազյան
Ս. Զատիկ աթղ. Ավետիքյան
Ս. Ասողիկ աթղ. Արիստակեսյան

Այս հաջորդաբար կարդացվեցին հետևյալ դասախոսությունները.

ա.—Հոգևորականը իր կոչման հետ (Գյուտ եպս. Նագգաշյան)

բ.—Հոգևորականը՝ պաշտպան իր Եկեղեցվո դավանության (Ներսեհ ծ. վրդ. Բապունյան)

գ.—Հոգևորականը՝ նախանձախնդիր իր Եկեղեցվո ծեսին, ավանդությանց և լեզվին (Նորվան եպս. Զաքարյան):

Առաջին բանախոս Գյուտ եպիսկոպոսը, որպես «ի խորոց սրտի խօսք ընդ եղբայրըս», համառոտակի կերպով ներկայացրեց օրինակելի և տիպար հոգևորականին, որպես «բարի, ազնի, հաւատարիմ, նուիրեալ ծառայ Տեառն», հորդորեց հաճախ սիրել և հավատարիմ մնալ ձեռնադրության ժամանակ կատարած մեր բոլոր խոստումներին՝ հրամայական և կարևորագույն պայմանը հոգևորականի ծառայության և գործունեության հաջողությանց:

Երկրորդ բանախոս Ներսեհ հայր սուրբը ներկայացրեց Հայ Առաքելական Եկեղեցու դավանաբանության հիմք կազմող տիեզերական առաջին երեք ժողովների (Նիկիա, Կ. Պոլիս, Եփեսոս) պատմությունը և Եկեղեցու ուղղափառ հայրերի որոշումներն ու դավանաբանական սահմանումները, հրա-

վիրեց զգուշանալ և հեռու մնալ օտարամտոտ ավանդություններից և հատկապես աստվածաբանական և ծիսական զանազան հարցերի նկատմամբ ունեցած զուտ անհատական մտուեցումներից:

Ահավասիկ այդ առաջարկություններից մի քանիքը.

ա.— Կազմել մի հանձնախումբ, որը պիտի ուսումնասիրի և բանաձևի սուրյա զանազան հարցերը և այն հանձնի գալիք հա-

Արևմտյան Եվրոպայի հայ հոգևորականաց համագումարի մասնակիցները

Իսկ Նորվան եպիսկոպոսը իր խոսքի մեջ հատկապես շեշտը դրեց հոգևորականի նախանձախնդրության վրա՝ հանդեպ իր կատարած ծեսի, ունեցած ազգային և եկեղեցական ավանդության և մայրենի լեզվի, ասելով՝ «Ծեսը պետք է կատարվի հավատքով, ապրումով, երկյուղածությամբ, որպեսզի այն լավագույնս փոխանցվի հավատացյալ ժողովրդին: Ծեսը պետք է նաև արդիականացնել, որովհետև այն արարք է ժամանակի մեջ»:

Յուրաքանչյուր զեկուցումից հետո տեղի ունեցան զանազան հարց ու պատասխաններ, մտքերի հետաքրքիր և օգտակար փոխանակումներ, բազում առաջարկներ ու թելադրանքներ:

մագումարների ուշադրության և քննության.

բ.— Ունենալ Եկեղեցու ձայնը հանդիսացող պաշտոնական մի երկլեզու պարբերական՝ եկեղեցական, ծիսական, աստվածաբանական և զանազան այլ հարցերը մատչելի կերպով ժողովրդին ներկայացնելու և լուսաբանելու համար.

գ.— Ունենալ թեմական, համայնքային կամ ծխական թերթիկներ.

դ.— Պատրաստել քրիստոնեական ուսուցման առձեռն դասագրքեր տարբեր տարիքների համար.

ե.— Ամեն համայնքից ներս կազմակերպել երիտասարդաց կրոնական շարժումներ և զանազան միջոցառումներ, հատ-

կապես ուսումնասիրելու համար Սուրբ Գիրքը, Հայ Եկեղեցու մշակույթը, ծեսը և պատմությունը.

գ.— Ամեն տարի եկեղեցաւեր երիտասարդաց խմբեր ուղարկել Հայաստան՝ ծանոթանալու, ուսումնասիրելու և կապվելու համար մեր հոգևոր-եկեղեցական և մշակութա-ազգային արժեքներին:

է.— Մտածել ֆրանսաժին հոգևորականներ պատրաստելու մասին՝ նրանց ուղարկելով Սուրբ Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան ուսանելու համար և այլն:

Համագումարի մասնակիցները որոշում ընդունեցին գալիք հանդիպումների մասին:

Երկօրյա հալաքը իր լրումին հասավ Տ. Գյուտ եպս. Նազգաշյանի եզրափակիչ խոսքով: Սրբազան հայրը ցանկություն հայտնեց հետ այսու տարին 2 անգամ կանոնավոր կերպով անաճօրհնակ ժողովներ գումարել՝ քննարկելու և գրոցելու համար Եկեղեցու կյանքի հետ առնչվող զանազան հարցերի շուրջ՝ ի խնդիր Արևմտյան Եվրոպայի հայ համայնքների կրոնա-քարոչական և ազգային-հայրենասիրական կյանքի առաջիկ կազմակերպման:

Տ. ԶԱՏԻԿ ԱԲԵՂԱ, ԱՎԵՏԻՔՅԱՆ

